

Karlstads LS

Två veckor efter bildandet av den nya fackföreningen SAC ansluter sig en grupp murarhantlangare i Värmland. De startar Karlstads Lokala Samorganisation och är direkt ute i strejk. Det blir den första syndikalistiska konflikten i Sverige.

VÄNSTER: Karlstads syndikalistiska kvinnoklubbs femtonårsjubileum 1952. OVAN: Karlstads LS och kvinnoklubbens fanor.

"I juli 1910 fick L.S. sitt första elddop. L.S. gick in till arbetsgivarna med en begäran om bättre betalt för sitt arbete. Detta stötte på patrull och striden blev hård. Strejkbrytare uppträdde, murarna hantlangade åt sig själv osv. Men vad hjälpte det! Seger skulle vinnas och den vanns."

Så skriver signaturen G.G. när han rapporterar från Karlstads LS

tjugofemårsjubileum. I artikeln, som publiceras i tidningen Arbetaren 25/7 1935 finns också en hälsning från murarhantlangaren Gustaf Boman som var med och strejkade 1910. Boman varnar kamraterna på jubileet för att partipolitiken alltmer tagit över klasskampen:

Förbannat skoj och bedrägeri. Sluta upp att deltaga mer däri.

Du är för god till att vara en pajas och lekboll åt var politisk schajas.

Strejken som Boman och ett femtiotal av hans arbetskamrater deltog i var den första på svensk mark där det var en syndikalistisk organisation som gick till strid. Karlstadskonflikten inleddes bara en vecka efter att SAC hade bildats och den lilla lokala händelsen fick stor principiell vikt.

Arbetsköparna hotade hantlangarna med avsked om de inte lämnade SAC. De hotade samtidigt LO med storlockout om dess medlemmar stöttade strejken. Konservativa och liberala tidningar fördömde unisont hantlangarnas krav.

Den socialdemokratiska pressen fokuserade mest på hur man

skulle förhålla sig till de arbetare som lämnat LO och bildat SAC. "De som neka solidaritet inåt", skrev Sigfrid Hansson i Socialdemokraten, "kunna inte fodra att sådan visas dem utåt". Det blev LO:s hållning. De murare som först ställt sig solidariska med de syndikalistiska hantlangarna och uteblivit från sina arbeten, tvingades efter några veckor tillbaka i arbete av förbundsstyrelsen. Detta ledde till att strejkbrutare kunde träda in och hantlanga, varpå LO tvingade murarna att samarbeta med dessa. Det var ett hårt svek. I SAC:s tjugooårsskrift kan man läsa att "kon-

Centrala Arbetsgivarföreningen. Hantlangarna fick enhetliga löner, olycksfallsförsäkring och andra förmåner, men den verkliga segern var föreningsrättslig. Avtalet i Karlstad visade att syndikalisterna var en legitim förhandlingspart som kunde kämpa sig till bättre villkor för sina medlemmar.

Längs älvarna, i skogarna

1912 flyttade murarhantlangarna till annan ort för att arbeta och Karlstads LS lades ner, men redan 1916 nybildades organisationen och under tjuugo och trettioatalen kom syndikalismen att växa sig stark i hela Värmland, framför allt längs älvarna och i skogen, bland flottare och skogshuggare.

Under dessa decennier var konflikterna många och ofta fanns det ett nära samarbete mellan LS och lokala LO-avdelningar, men så snart förbundsledningen blev inblandad förbjöd denna allt samröre med syndikalister, något som avdelningarna visserligen ofta struntade i. På en konferens i Skoghall 1921 gick 37 LO-avdelningar och 15 LS samman för att diskutera socialiseringen av Uddeholmsbolaget. Mötet handlade om hur man skulle gå till väga för att gemensamt vrida företaget ur arbetsköparnas händer. Man ansåg att ett nära samarbete mellan avdelningarna och LS var av nöden och beslöt att det skulle vara syndikalisternas kampmetod, registret, som skulle användas.

Tyvärr uteblev det fackliga övertagandet av Uddeholmsbolaget och samarbetet mellan skogsfacken blev överlag försvagat efter införandet av kollektivavtalslagen 1927. LO tecknade kollektivavtal för skogsarbetet i Värmland, vilket utestängde syndikalisterna från överläggningarna.

Konsekvensen av det blev att

skogsarbetare i Värmland hade avsevärt lägre löner än i andra delar av landet där det syndikalistiska registret var starkt. Många skogsarbetare vandrade till exempel med arbetet fram och tillbaka över gränsen mellan Värmland och Dalarna. I Dalarna var registret infört och därför var lönerna där ofta 50-60% högre. Många gjorde då så att när de arbetade i Dalarna var de med i LS, men när de arbetade i Värmland var de med i LO.

Under trettioatalen genomfördes en livaktig agitation mot fascismen och då särskilt till stöd för Spaniens folk. 1937 bildades Karlstads Syndikalistiska kvinnoklubb vars medlemmar agiterade flitigt i lönefrågan, om kvinnors rätt till samma lön för samma arbete. Sexualfrågan engagerade också med turnéer runt i Värmland av bland andra Elise Ottesen Jensen (Ottar).

Strukturomvandlingen

Efter Saltsjöbadsöverenskommelsen minskade utrymmet för den syndikalistiska organiseringen och efter kriget kom agitationen att inriktas allt mindre på övertagande av produktionsmedlen och allt mer på att protestera mot pampvöldet inom LO.

På 60-talet började den stora strukturomvandlingen att ge sig till känna, Norra Värmland började i allt snabbare takt att avfolkas. Skogsarbetet rationaliserades och antalet skogsarbetare sjönk markant. För LS del innebar det ett markant avbräck i medlemsantalet. För att fylla igen luckorna efter skogsarbetarna började man vid denna tid inrikta sin agitation på småföretag och småindustrier, med en viss framgång. Den fortsatta organiseringen blev mer urban och under sjuttio- och åttiotalet bedrevs även en omfattande politisk agitation i bland annat

miljöfrågor, t ex genom folkkampanjen mot kärnkraft och mot sopförbränningsanläggningen i Karlstad.

Karlstads LS idag

Idag organiserar Karlstads LS främst i social- och vårdbranschen. Medlemsantalet är fyrtiofem personer och LS har egen lokal på Ulvsbygatan 32 på Norrstrand. Åsa Duell i styrelsen ser positivt på verksamheten. - Efter en period på sparlåga har vi börjat dra igång med lite mer aktiviteter. Vi har två nya medlemmar som är sugna på att lära sig mer om förhandling och hoppas att framtiden bjuder på mer lätthanterliga ärenden än det vi nyss avslutat mot Gullspångs kommun. Två medlemmar, Kristoffer och Anton, har varit iväg på SAC:s organisatörsutbildning (FO) och blivit väldigt inspirerade och de kommer dra igång en studiecirkel i arbetsplatsorganisering, berättar Åsa, och tillägger att fokus under det närmaste året kommer vara att värva nya medlemmar, bland annat på LS bokbord på Soltorget på 1 maj. ■

Emil Boss

Vars farfar, Holger Boss från Torsby, var syndikalist och jobbade i skogen i sin ungdom.

Informationsorganisatör
syndikalisten@sac.se

Källor:

Andersson, John: Till S.A.C:s tjugofemårs-jubileum 1910-1935

Nilsson, Ingemar: SAC i Värmland 1910 - 1985, en schematisk översikt, högskolan i Karlstad

Persson, Lennart: Den första syndikaliststrejken, Arbetarrörelsens årsbok 1970.

"Karlstads LS har firat sitt 25-årsjubileum", tidningen Arbetaren 25/7 1935

"Kvinnoklubben jubilerar", tidningen Arbetaren 26/5 1952

Ungsyndikalist delar flygblad på 30-talet i Karlstad.

flikten angav den tendens som sedan blev bestämmande för de reformistiska organisationernas inställning till strider igångsatta av syndikalisterna". Vi är många som fått känna på att samma inställning gäller än idag när driftsektioner och LS går i strid.

Trots sveket från LO gick Karlstads LS efter 37 dagar strejk segrande ur konflikten. Avtal träffades den tolfte augusti med

På gång i Stockholm - Gotlands distrikt

Andra lördagen i november samlades medlemmar från distriktets LS i SAC-huset i Stockholm för att hålla en halv-årskonferens. Bland deltagarna, som var strax över dussinet i antal, fanns åtta av distriktets LS representerade. Om de senaste årens arbete inom distriktet handlat om mest om att få igång en fungerande organisation och rutiner kring denna, så handlade denna konferens mer om framtiden och vilka gemensamma projekt distriktets olika LS kan genomföra tillsammans. Distriktskommittén presenterade ett förslag på en gemensam agitations- och medlemsvärningskampanj under sommaren 2014 vilket diskuterades bland deltagarna.

Tanken är att planeringsarbetet kring denna kampanj ska pågå fram till distriktskonferensen i vår där ett färdigt förslag ska finnas att ta ställning till. Gotlands LS har redan kommit långt i planeringen kring deras kampanj under Almedalsveckan, vilken är tänkt att samordnas med och utgöra startskottet för distriktets agitationsturné. Om medlemmar i distriktets LS vill engagera sig i sommarens aktiviteter eller har förslag på platser att besöka är det bara att höra av sig till distriktskommittén. ■

Sebastian Carlsson
Stockholm-Gotlands distrikt

Landets olika LS är indelade i sex distrikt. I Stockholms-Gotlands distrikt ingår Stockholms, Fruviks, Skärholmens, Solna, Tyresö-Häringe, Åkersberga, Dannemora, Gotlands, Norrköpings, Uppsala och Västerås LS.

Första årsmötet för Skaraborgs LS

Lördagen 10 november 2013 höll Skaraborgs LS sitt första årsmöte på ABF i Skövde, med fyra deltagare närvarande, vilket i då läget innebar 50% av totala medlemsstyrkan. Uppstarten av Skaraborgs LS var det stora diskussionsämnet för dagen med rapport från styrelsen och information om uppstartens händelseförlopp. Beslut togs om

kommande mötes- & agitationsaktivitet, det beslutades även att det skall hållas tre stycken grundkurser under året. Stor vikt skall under 2014 läggas på värning. Budgeten för 2014 diskuterades och kassör Philip Nehlin kom med en budgetplan som utan större problem antogs. Interimsstyrelsens ansvarsfrihet godkändes, interimsstyrelsen

upplöstes och den nya styrelsen röstades in. Den nya styrelsen består av: Charlotta Öjersson – ordförande, Philip Nehlin – kassör, Anders Fredriksson – sekreterare. ■

Charlotta Öjersson
Philip Nehlin
Skaraborgs LS
skaraborgs.ls@sac.se

Heldag om syndikalism i Uppsala

ör fjärde året i rad arrangerade Uppsala LS vad vi kallar för Röds-vart Dag. Det började som ett sätt att uppmärksamma SACs hundraårsjubileum och fortsatte som en syndikalistisk temadag. I år valde vi att lägga fokus på arbetstidsförkortning, ett alltid aktuellt tema. Det här året ställde flertalet lokala förmågor upp; först ut var Lisa Ramquist som gav ett historiskt perspektiv på arbetstids-

frågan och hur arbetarrörelsen drivit den och ställt sig till den. Efter Lisa tog Linn Spross över scenen och angrep frågan om arbetstid från ett familjekritiskt perspektiv. Göran Salmonsson, som på kort varsel ställde upp, höll ett intressant föredrag om hur mycket vi faktiskt arbetar och om förutsättningarna för att driva arbetstidsfrågor fackligt. Som avslutning på dagen arrangerades

en paneldebatt om arbetskritik och hur vi bör organisera en sådan fråga för att driva den offensivt. Debatten blev intressant med stort deltagande från publikens sida. Som mest var det runt 60 personer i lokalen och dagen får anses vara lyckad!

Andreas Sörensen
Uppsala LS
uppsala.ls@sac.se

Martin Vinnfors är bortgången

Styrelseledamoten och Bergslagens LS agitationsansvarige Martin Vinnfors är bortgången.

Martin var med om en bilolycka på väg till sitt arbete fredagen den 6:e december och avled senare under dagen på sjukhuset i Örebro.

Martin blev endast 23 år gammal men hade redan hunnit göra en livsgärning i LS. Han blev medlem 2009 och efter en tids vistelse utomlands återkom han till Örebro och var de senaste tre åren mycket aktiv både i LS och på federal nivå i SAC.

Martin Vinnfors.

Foto: Privat

deltog med stor intensitet på möten, i förhandlingar och i organiseringsarbetet, och hade en ofantlig optimism inför organisationens potential och möjligheter.

Vi som kom honom nära i organisation kan vittna om Martins trygghet, öppenhet och värme. Han var en person som var lätt att lära känna och som alltid välkomnade en ny kamrat.

Det är med stor saknad vi tvingas ta avsked. ■

Bergslagens LS:s styrelse
bergslagens.ls@sac.se

Manifestationer mot rasism

Veckan innan jul arrangerades antifascistiska manifestationer på mer än tjugo orter runt om i Sverige. Demonstrationsvägen var ett svar på en händelse i Stockholmsförorten Kärrtorp där en grupp nazister attackerat en fredlig demonstration. Många LS och SUF-klubbar deltog aktivt i de antirasistiska arrangemangen som var de största sedan mordet på syndikalisten Björn Söderberg 1999.

Uppsala

Drivande bakom manifestationen var ett flertal privatpersoner, några av dem organiserade i Uppsala LS. Med 600 deltagare var det den största antirasistiska manifestationen i Uppsala sedan 1999 och vi hoppas att det blir startskottet för en mer omfattande antirasistisk och -fascistisk organisering i Uppsala och Uppland. Manifestationen var uttalat vänsterinriktad, vilket innebar att arrangörerna tackade nej till borgerliga förfrågningar om deltagande. Att hålla manifestationen vänsterinriktad gav oss tillfälle att sätta en tydlig klassprägel på antifascismen, något som Anna Lagerqvist från Uppsala LS gjorde i sitt tal. Anna Lagerqvist dömdo även ut borgarnas försök att bunta ihop "vänsterextremister" med högerextremister och hon gjorde klart att vi måste sätta hårt mot hårt när det gäller kampen mot fascism. Övriga talare var Erik Pelling från Socialdemokraterna, Helena Dübeck från Folkkampanjen för gemensam välfärd och Jeanette Escanilla från Vänsterpartiet. ■

Malmö

600-800 malmöbor trotsade regn och samlades på Möllevångstorget. Det hölls tal som betonade kopplingen mellan växande fascism och rasism med liberal politik där ett samhälle där klyftor mellan människor är en nödvändighet. Vår organisation, SUF Malmö, och många

ÖVERST: Malmö. VÄNSTER Hilda Denward från Stockholms LS. HÖGER: Demonstrationen i Uppsala.

av våra medlemmar har direkt fått känna på konsekvenserna av en normaliserad rasism och fascism. Det kan röra sig om skolgångar i områden präglad av nazistisk närvaro, att känna att man behöver vara på vakt när man går hem för att det sitter färskas klistermärken och affischer med nazistiska organisationer som avsändare, att nära vänner blivit utvisade från Sverige. Det är när vi kämpar och organiserar oss som vi utvecklar de strategier som är bäst lämpade för varje situation och det är upp till var och en att organisera sig! ■

SUF Malmö

Stockholm

LS tog med sina två strejkkök och delade ut gratis nyponsoppa och kaffe vid den stora demonstrationen i Kärrtorp. Ett tjugotal medlemmar var med och hjälpte till. Initiativet var mycket uppskattat och på begäran ställdes en insamlingsbörssa fram. Demonstranterna skänkte sammanlagt lite mer än 2000 kronor till LS. ■

Stockholms LS

KRÖNIKA

Protesterna räcker inte

Idag skulle var tionde invånare i Sverige rösta på ett främlingsfientligt parti. Vi andra är ganska överens om att rasismen inte är rätt väg att gå. Vi blir upp-rörda, oroade, ledsna, arga eller rädda när rent fascistiska och nazistiska organisationer växer sig starkare. I december var v

Anna Lagerqvist

fyrtyo tusen runt om i landet som gick ut på gatorna för att protestera mot rasismen.

Det hörs rop om att vi alla måste stå enad mot rasismen, men det räcker ju inte att i mera om allas lika värde om vi inte får bort den ojämlikhet och de klassklyftor som är grunden till rasismen. För att vi ska kunna enade och ställa krav måste vi visa solidaritet och det kan vara bra att påminna varandra om var vi ska rikta vår ilska. Det är knapp mot den polska städerskan som jobbar f skitlön. Ilskan måste riktas mot företaget utnyttjar henne.

När vi i arbetarrörelsen står enade är vi ett stort hot mot kapitalisterna och det är därför de försöker splittra oss. Genom att få oss att se snett på varandra, genom att letalisera samhället ännu mer, genom att let syndabockar och hetsa mot arbetare som kommer från andra länder eller sjuka som kostar pengar. De splittrar oss. Rasismen splittrar oss.

Vi måste visa att vi inte tolererar att gränslar förflyttas för vad som anses normalt och accepterbart. Det är jobbigt, det är svårt kräver civillurage att våga säga ifrån till v kamrater när de betar sig rasistiskt, men det räcker inte att säga att rasism är dåligt, vi måste visa att vi som jobbar har mer gemensamt med varandra oavsett var vi kommer ifrån, än med dem som har den ekonomiska och politiska makten. Vi måste visa att ett annat samhälle är möjligt. ■

Anna Lagerqvist

Uppsala

uppsala.ls@

SAC i media vintern 2013

Vad har en konflikt på ett energiverk, ett historiskt skadestånd och några bostadsbyggande syndikalister i Gröndal gemensamt med varandra? Jo, de är alla delar i SAC:s pressklippsskörd från svensk media under vintern 2013.

Snön föll inte tungt under fjolårets vinter, men det gjorde pressklippshögen från oktober, november och december. Skörden innehåller allt från pågående konflikter, debatter och nostalgiska återblickar. Tyvärr finns bara möjlighet att återge en bråkdel av det samlade materialet i den här krönikan.

De lokala konflikterna dominerar

Under vintern förekom flera fackliga konflikter som uppmärksammades i lokala tidningar. Sundsvalls Tidning (11/11) skriver till exempel om att syndikalister på Sundsvalls Energi förvägrats att delta på en facklig utbildning. Karlstads LS konflikt med Gullspångs kommun om villkoren för en trakasserad och sjukskriven medlem får också utrymme i lokaltidningen Mariestads-Tidningen (20/11) och i ett inslag på TV4-nyheterna (19/11).

Norrköpings LS planerade stämning av Kriminalvården röner uppmärksamhet i Folkbladet (19/10) i oktober. Konflikten berörde förutom lönediskriminering även förhandlingsvägran och föreningsrättskränkning. I artikeln uttalar sig både fackliga företrädare och den berörda medlemmen, liksom arbetsköparsidan. Samma LS gick senare med på en uppmärksam förlikning med ett privat företag där skadeståndssumman sticker ut ordentligt på svensk arbetsmarknad – en kvarts miljon kronor för diskriminering mot en anställd med neuropsykiatrisk funktionsnedsättning. LS firade med tårta och för bedriften uppmärksammas man i Internationalen (47/2013). Även konflikten mellan Stockholms LS och kvinnojouren Terrafem uppmärksammas i SFT (26/10). Konflikten handlade om ogiltigt avskedande och trakasserier på arbetsplatsen.

Kännetecknande för nästan alla konflikter i media under perioden är att de är defensiva, oavslutade, att de berör enskilda medlemmar

Foto: Emil Boss

Norrköpings LS förhandlingar med Kriminalvården dök upp bland pressklippen.

Foto: Privat

Martin Höglund.

och ofta någon form av diskriminering. Samtidigt som dessa konflikter många gånger är nödvändiga att ta formen de bilden av organisationen. SAC framstår som ett stridbart fack när det gäller individuella arbetsplatskonflikter men inte som en fackförening med någon djupare förankring på arbetsplatserna. Det är en helt annan bild jämfört med den som förmedlas i till exempel den här tidningen, där de många driftsektionerna lyfts fram.

Civilkuragepriset får genomslag

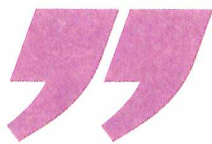
Civilkuragepriset delades i år ut till Atbin Kyan och Iraj Yekerusta för deras arbetsplatskamp på ett LSS-boende i Partille. Sekretariatet tog ett stort ansvar för mediekontakterna och det resulterade i uteslutande positiv publicitet i ett flertal tidningar, bland annat GFT (12/10) och Partille Tidning (17/10). Generalsekreterarens debattartikel publicerades dessutom i ETC (11/10) och Västerbottens Folkblad (12/10). Det är förmodligen en bit kvar tills Civilkuragepriset får ett självklart utrymme i riksmidia, men för varje artikel som skrivs om priset så stärks dess betydelse och anseende.

Historiska skrivelser

Som en hundraårig fackförening får SAC återkommande historisk publicitet – oftast på andras initiativ. Denna vinter är inget undantag. I Dalabygden (29/11) får vi till exempel veta att gruvsamhället Yxsjöberg hyste en LS en gång i tiden. I författaren och skribenten Yvonne Grönings föräldrahem får vi dessutom veta att alla var syndikalister (Morgonbris 6/12) och i Östersunds-Posten (2/12) uppmärksammas skogsfacket SSFF:s kamp för högre lön inom skogsbranschen på 1920-talet. Facket "stod syndikalisterna nära", enligt artikeln. Vi får också lära oss att det finns ett bostadshus på Lustigkullavägen 3 i Gröndal, Stockholm, som uppförts av syndikalister som "tog saken i egna händer" (Situation Stockholm nr 196). Enligt en mäklarlansons är huset uppfört 1933 – mot slutet av SAC:s glansdagar.

Den nyligen avlidne Einar Strähle som hade en gedigen bakgrund inom SAC uppmärksammades i flera artiklar (DN 27/11, SvD 2/12,). Han framställs som en ung skogsarbetare, agitator och strejkledare under 1930-talet och sedermera ungsyndikalist tillsammans med Stig Dagerman på Södermalm i Stockholm under 1940-talet. Även den avlidne Raymond Gustafssons farfar Lill-Nisse omtalas som syndikalist tillika "glädjespridare och kalenderlärd inspirationskälla" (Falu Kuriren 19/11) liksom

författarna och syndikalisterna Bernhard Nordh (NSD 30/10) och Victor Arendorff (Avesta Tidning 7/10).

Julkampanj

Som en del av SAC:s julkampanj genomfördes ett fackligt luciatåg vilket uppmärksammades med en notis (Aftonbladet 13/12). I en debattartikel (Arbetaren 10/12) skrev Liv Marend om sådant vi inte kan få av tomten: Arbetsplatsdemokrati, högre löner, ett klasslöst samhälle.

Det är förmodligen en bit kvar tills Civilkuragepriset får ett självklart utrymme i riksmidia, men för varje artikel som skrivs om priset så stärks dess betydelse och anseende.

Avslutningsvis vill jag stryka under hur

intressant det är att få ta del av den mediala bilden av organisationen. Det är en lärdom som både ökar förståelsen för organisationen och hur media fungerar i stort. Men nu är min förhoppning att någon intresserad tar upp stafettpinne och gör organisationen en stor tjänst och fortsätter arbetet med den här presskrönikan. Det är värt varenda arbetstimme både personligt och organisatoriskt. ■

Martin Höglund

Stockholms LS

martin.hoglund@sac.se

Att arbeta med sociala medier

Tips från Malmös Kultur-, IT- och mediasyndikat

Vi i Kultur-, IT och Mediesyndikatet i Malmö har tillsammans med branschkamrater i andra LS arbetat aktivt för att synas mer. Utifrån våra erfarenheter vill vi här tipsa er som är aktiva inom SAC:s andra branschområden om de sociala medier som vi idag använder.

Foto: Anders Hansson

Stefan Bergmark.

Utåtriktad Facebooksida

Vi skapade en sida för KIM-Malmö men ville inte begränsa oss lokalt, så vi startade en ny Facebooksida och bjöd in kamrater från andra LS. Nu är vi 10 administratörer som jobbar i KIM-branscherna och är medlemmar i Malmö, Stockholms, Umeå och Uppsala LS. Vi vill ha administratörer från så många LS som möjligt så hör gärna av dig om du känner dig manad. På den utåtriktade sidan blandar vi länkar till branschnyheter med vänsterradikala texter och så kallade memes. Renodlat fackliga nyhetslänkar har högsta prioritet vid de tillfällen när sådana finnes. Sidan har successivt vuxit, diskussionerna i kommentarsfältet blivit längre och nu har vi drygt ett tusen fans.

Intern Facebooksida

I början av 2013 sjösatte vi

en intern diskussionssida på Facebook för KIM-syndikalister. I Malmö gick vi igenom vår medlemslista på cirka sextio personer och letade rätt på deras Facebook-konton för att kunna bjuda in dem personligen till sidan. Gick de inte att hitta på Facebook (alla är ju inte med och en del har ju pseudonymer där) så mailade vi dem istället. Idag är vi ett femtiotal medlemmar från olika LS, även om Malmö dominerar. Vi hoppas förstås att alla medlemmar som har Facebookkonto och är inom branscherna ska ansluta sig. För enkelhetens skull, för att hålla koll på vilka länkar som hamnar var, så är vi samma administratörer på den interna gruppen som den utåtriktade sidan.

Twitter

I april ifjol startade vi ett konto på Twitter. Det kopplades till vår

utåtriktade Facebooksida vilket betyder att alla statusuppdateringar där också skickas ut på Twitter automatiskt. Idag har vi över 300 följare. Vi har föreslagit för SAC att kontot @Syndikalisterna ska fungera som en så kallad retweetrobot. Det vill säga att den twitterar från alla konton inom organisationen.

Nättidning

I juni sjösatte vi en tidningsliknande nyhetssajt, en app, som plockar artikellänkar från de Twitter-, Facebook- och Rss-flöden som vi önskar och publicerar en daglig utgåva vars huvudrubriker twittras ut men som det också går att e-postprenumerera på. Eftersom det inte finns något särskilt stort flöde på nätet av radikala fackliga nyheter för våra branscher så har KIMnyheter, som vi kallar sajten, ett bredare svartrött innehåll. I skrivande stund tar appen länkar från frihetliga Libcom, den dagliga vänsternät-tidningen Huffington Posts blogg, vår systerorganisation IWW:s tidning Industrial Worker, Anarcho-Syndicalist Review, Rabble.ca, Indymedia, WSM Ireland och Anarkismo.net. Vi tar gärna emot fler förslag på källor men svenska flöden fungerar tyvärr inte så vi

håller oss till engelskspråkiga.

Samordningsgrupp

Det finns en samordningsgrupp för alla syndikalistiska Facebooksidor. Ofta är ju en facklig konflikt, demonstration etc. inte något som bara berör den egna branschen. Vill ni gå med i den så kontakta undertecknad. SAC.se är också på väg att förnyas och förhoppningsvis kommer organisationens Facebooksidor och Twitterkonton etc. att speglas där så att de medlemmar som inte vill vara aktiv i sociala medier ändå kan få tillgång till informationen samt att vår kommunikation på nätet inte blir helt beroende av kommersiella sajter som vi inte har någon kontroll över.

Om ni startar en eller fler av ovanstående så är vårt bästa tips att ha högt i tak. Innehållet kommer ofrånkomligen att spreta men det gör inget. De flesta förstår att exempelvis en branschside inte representerar alla syndikalister och vi uttalar oss givetvis aldrig för centralorganisationens räkning. ■

Stefan Bergmark

för KIM-Malmö

stefan.bergmark@gmail.com

Hur ser framtidens sektion ut?

Tre exempel ur motionsfloran

Den här tiden på året hålls det årsmöten i våra sektioner, syndikat och LS. Vilka satsningar kan en sektion göra för att ta språnget in i framtiden? Ett exempel på en sektion som upplever en positiv utveckling är Umeå universitetssektion. Den har 50 medlemmar och spänner över många arbetsplatser på campusområdet. Nedan följer tre motioner som kommer att behandlas på sektionens årsmöte. De är skrivna av Rasmus Hästbacka och rör den interna utbildningen, satsning på kollektiva ärenden och facklig handledning i konflikter.

Foto: Privat

Rasmus Hästbacka.

ven arbetsbörda för oss.

De färdigheter som alla aktiva behöver utveckla vill jag summera i tre moment: agitera & värva, mobilisera kamp & förhandla samt delta i demokratiska beslut och axla förtroendeuppdrag. Dessa färdigheter skaffar vi oss lämpligen genom en studiecirkel som innehåller föredrag, texter, diskussioner, förhandlingsrollspel och andra praktiska övningar. Alla tre moment bör knytas till deltagarnas arbetsplatser/studiesituationer och syndikalismens ideologi. Cirkeln bör hållas varje år. Målet bör vara att varje deltagare ska bli en trygg organisatör och kunna leda studiecirkeln för nya grupper.

Jag föreslår:

- att årsmötet utser en särskild grupp för att undersöka vilken konkret kunskap och träning som behövs för att aktiva medlemmar ska utveckla ovan nämnda färdigheter
- att gruppen inhämtar synpunkter från alla intresserade medlemmar
- att gruppen tar intryck från SACs centrala utbildning och studiecirkel
- att gruppen kommunicerar med Umeå LS och SACs

studieorganisatörer

- att gruppen lägger fram ett förslag till studiecirkel inför nästa årsmöte
- att cirkeln utvärderas årligen och uppdateras vid behov.

2. Satsa på kollektiva ärenden

Umeå universitetssektion genomgår en positiv utveckling. Men i ett viktigt avseende stampar vi på stället. Det handlar om vår huvudstrategi i de årliga lönerrevisionerna. Man kan kalla strategin samlad men individualistisk förhandling. En gång per år möter sektionens representanter de högsta personalansvariga för Umeå universitet. Vid detta tillfälle förhandlar vi om lönen för spridda individer på en mängd olika arbetsplatser. Efter sju års erfarenheter är det hög tid att utvärdera resultatet. Det har visat sig att berörda medlemmar följer kollegornas löneutveckling och i vissa fall får bättre påslag. Fetaste ryggdunken till de förhandlare som dragit lasset!

Min slutsats är dock att strategin är en återvändsgränd. Den tar mycket ideell tid och energi, men utmanar inte den individuella lönesättningen. Det beror på att berörda medlemmar inte driver kollektiva krav med sina kollegor. Förhandlingarna är ensidig service, inte ömsidig solidaritet. Vi utvecklar ingen gemensam kamp för gemensamma intressen på den vägen. Sektionen bör välja andra strategier som ger bättre resultat och är inspirerande för alla drivande. Men det förutsätter att vi inte förbrukar krafter på återvändsgränden.

Det ska inte straffa sig att vara aktiv syndikalist, vi ska vinna på det. Kollegor ska inte bli avskräckta av hur vi behandlas av arbetsgivaren, de ska bli imponerade av hur vi backas upp.

Jag föreslår att en ny riktlinje läggs till i verksamhetsplanen, för det fackliga arbetet i allmänhet och lönekampen i synnerhet:

PRIORITERING AV KOLLEKTIVA ÄRENDEN

Sektionen prioriterar kollektiva ärenden framför individuella ärenden. Med kollektiva ärenden menas situationer då medlemmar reser krav med sina kollegor eller då cheferna gör en offensiv mot personalgruppen. Med kollektiva ärenden menas också att en medlem tar initiativ till agitation, värvning eller organisering som har potential att generera nya medlemmar och kollektiv kamp på en institution eller annan arbetsplats.

I de årliga lönerrevisionerna förhandlar sektionen inte om enskilda medlemmars lönepåslag. Sektionen uppmuntrar och stödjer alla medlemmar som vill driva kollektiva lönekrav med sina kollegor. När en grupp ställer krav så backar sektionen upp den genom förhandlingar eller andra

1. Inrätta facklig påbyggnadsutbildning

Alla som är drivande i en sektion behöver en gedigen bas av kunskaper och träning för att behärska de fackliga färdigheterna. På central nivå har SAC utvecklat en kvalificerad organisatörsutbildning och en studiecirkel som hålls i många LS. Det ger medlemmarna inspiration och pondus på arbetsplatserna. Det ger resurser till kollektiv kamp. Syndikalister kan erbjuda utbildning som ingen annan fackförening kan. Det är ett oslagbart trumfkort, men utan utbildning är vi chanslösa.

Umeå universitetssektion erbjuder i nuläget en facklig grundkurs (tre korta föredrag). Det är en bra början men vi behöver alla lära oss mer. I nuläget är vi ett fåtal som har monopol på de fackliga kunskaperna. Det ger oss en orimlig maktposition inom sektionen och medför en överdri-

metoder. Om det på en arbetsplats inte finns förutsättningar för kollektiv lönekamp erbjuder sektionen rådgivning till den medlem som väljer att delta i lönesamtal med chefen. Styrelsen uppdaterar en manual med tips inför lönesamtal. Sektionen kan förhandla kring en individs lön om arbetsgivaren har brutit mot lag eller avtal (exempelvis om fel belopp är utbetalt eller lönenivån är diskriminerande).

3. Utse handledare i kollektiva ärenden

När ett personalkollektiv hamnar i konflikt med ledningen kan läget bli väldigt påfrestande. Det samma gäller om medlemmar tar initiativ till agitation, värvning, organisering eller kollektiv kamp. Då behövs inte bara sammanhållning på den enskilda arbetsplatsen utan också stöd från sektionen. Det ska inte straffa sig

De färdigheter som alla aktiva behöver utveckla vill jag summera i tre moment: agitera och värva, mobilisera kamp och förhandla samt delta i demokratiska beslut och axla förtroendeuppdrag.

att vara aktiv syndikalist, vi ska vinna på det. Kollegor ska inte bli avskräckta av hur vi behandlas av arbetsgivaren, de ska bli imponerade av hur vi backas upp.

I nuläget får medlemmar i Umeå universitetssektion stöd på våra lunchmöten varje onsdag och från de förtroendevalda. Jag fick själv ett ovärderligt stöd när jag och mina kollegor på Juridiska institutionen avsatte fem chefer. Men vad händer om medlemmar i en konflikt klappar ihop? Vad händer om de inte dyker upp på lunchmöten? Eller om mötena är dåligt besökta under en tid? Då riskerar medlemmarna att bli isolerade och bortglömda. Jag vill därför att sektionens stöd ska organiseras på ett tätare och mer grundmurat sätt. Jag efterlyser det som kallas fackliga handledare eller mentorer i kollektiva ärenden.

Jag föreslår följande tillägg i verksamhetsplanen:

FACKLIGA HANDELDARE I KOLLEKTIVA ÄRENDEN
Så fort ett kollektivt ärende blir aktuellt ska styrelsen eller medlemsmötet utse en facklig handledare om den berörda gruppen (eller medlemmen) önskar det. Handledaren ansvarar för en tät kontakt mellan gruppen och den övriga sektionen, genom arbetsplatsbesök, telefon eller e-post (beroende på de berörda preferenser). Handledaren förväntas inte leverera alla lösningar på ärendet ifråga. Ansvar för att gruppen får fackligt stöd vilar på samtliga förtroendevalda. Styrelsen uppdaterar en manual för handledare. ■

Rasmus Hästbacka

Medlem i Umeå LS

umea.ls@sac.se

Min busskollegas liv är i fara

Hasse Golkar är medlem i Syndikalistiska bussarbetarsektionen i Stockholm. Han har startat en insamling till stöd för en fängslad kollega.

Reza Shahabi är en iransk bussförare som sedan 2010 suttit i det ökända Evin-fängelset på grund av sitt fackliga engagemang. Den 14 april 2012 dömdes han till fem års fängelse för "konspiration mot statens säkerhet" och ett år till för "spridning av propaganda mot det islamiska systemet" och "fiendskap mot Gud".

Enligt en rad människorättsorganisationer har Reza Shahabis hälsotillstånd försämrats, men fängelsemyndigheten har inte beviljat honom adekvat medicinsk vård. Amnesty International anser med all rätt att han är en samvetsfånge dömd enbart för sitt fredliga och fackliga arbete och har därför krävt hans omedelbara frigivning. Just nu pågår en insamling bland annat i Sverige för att bekosta hans akuta operation. ■

Hasse Golkar

Syndikalistiska Bussarbetarsektionen i Stockholm
kontakt@sabss.se

Foto: Emil Boss

Sätt in ett bidrag i solidaritet med Reza Shahabi på PG 1351929-3